

1848. Μεγάλη Βρετανία, Γαλλία, Αυστρία, Ίσπανία, Ρωσία, Ολλανδία, Γερμανικά Κράτη, Ίταλικά Κράτη, Βέλγιον, Πορτογαλλία, Έλλάς, Σουηδία και Νορβηγία, Ηνωμένοι Πολιτεῖαι, Βρετανικαὶ Ἀποικίαι, Βρετανικὴ Ἰνδία λ. στ. 1,731,000,000.

1870. Μεγ. Βρετανία, Γαλλία, Αυστρία, Ρωσία, Ίταλία, Ίσπανία, Γερμανικὴ Αὐτοκρατορία, Τουρκία, Ολλανδία, Πορτογαλλία, Βέλγιον, Ηνωμένοι Πολιτεῖαι, Μεσημβρινὴ Ἀμερικὴ, Βρετανικαὶ Ἀποικίαι, Βρετανικὴ Ἰνδία, Ἰαπωνία, Αἴγυπτος, Μαρόκον κ.τ.λ. 3,911,000,000.

1878. Μεγ. Βρετανία, Γαλλία, Αυστρία, Ρωσία, Γερμανικὴ Αὐτοκρατορία, Ίσπανία, Τουρκία, Δανιμαρκία, Έλλάς, Ολλανδία, Ίταλία, Πορτογαλλία, Κράτη τῆς Μέσ. Ἀφρικῆς, Βρετανικαὶ Ἀποικίαι, Ἰαπωνία, Αἴγυπτος, Βρετανικὴ Ἰνδία λ. στέρ. 4,700,000,000.

Δὲν πρέπει νὰ φαντασθῇ τις, ὅτι τὰ ἔθνη ταῦτα ἔλαβον πραγματικῶς ἅπαν τὸ κεφάλαιον τοῦ χρέους αὐτῶν. Ἀτυχῶς ὁ πόλεμος θέτει τὸ ἔθνος εἰς τὴν θέσιν ἀσώτου εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ δανειστοῦ αὐτοῦ. Ἐρωτήσατε τὴν Βολιβίαν, τὴν Κόστα Ῥίκα, τὸν Ἰσημερινόν, τὸ Μεξικόν, τὸν Ἅγιον Δομίγγον, τὴν Παραγουάην καὶ τὴν Τουρκίαν, τί πραγματικῶς ἔλαβον ἀντὶ τῶν δανεισθέντων, καὶ πολλὰ ἐξ αὐτῶν θ' ἀπαντήσωσιν ὀλίγον ἢ οὐδὲν. Ποία δὲ ἡ συνέπεια τούτου; Πολλὰκις χρεωκοπία καθαρά. Πολλὰ κράτη δύνανται νὰ ἐπαρκώσιν εἰς τὸ βάρος τὸ ὑπὸ τοσούτων δανείων ἐπιβαλλόμενον, ἀλλὰ πολλὰ καταβάλλονται ὑπὸ ἐξαντλήσεως. Ἡ Οὐγγαρία ἀφιεροῖ 66 τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν ἐσόδων αὐτῆς εἰς πληρωμὴν τόκων τοῦ χρέους τῆς, ἡ Γαλλία σχεδὸν 50, ἡ Ἰταλία 43 καὶ ἡ Μεγάλη Βρετανία, 37.

Δὲν εἶναι ὅθεν ἀπορία· ἄξιον ὅτι συμβαίνουνσι σταθερῶς διακυμάνσεις εἰς τὴν τιμὴν τῶν δημοσίων χρεωγράφων καθεκάστην. Ἄμα ὡς ἡ ἐλαχίστη φήμη πολιτικῆς διαταράξεως ἢ αἰτία τις δυναμένη νὰ ἐπηρεάσῃ καίτοι προσκαιρῶς τὴν δύναμιν αὐτῶν νὰ πληρώσωσι τὸν τόκον τοῦ χρέους αὐτῶν τὰ χρεώγραφα ἐκπίπτουσιν. Τὰ κακὰ δημοσίου χρέους εἰσὶ ποικίλα. Δίδει εἰς τὸν λαὸν τὸ χειρίστον παράδειγμα οικονομικῆς ἀσωτίας. Ἐὰν τὸ κράτος δύναται νὰ δαπάνησῃ πλείοστερα τῶν ὧν εἰσπράττει καὶ συνάπτει καταστρεπτικὰ δάνεια, οὕτω δύναται νὰ πράξῃ καὶ ὁ ἰδιώτης. Ἐνθαρρύνει τὴν σπατάλην, διότι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ οἰκονομῇ· ἐνθα δὲν ὑπάρχει ὑποχρέωσις πρὸς πληρωμὴν.

ΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΗΛΙΚΙΑΙ

[ἐκ τοῦ γαλλικοῦ].

I

Ἡ παιδικὴ ἡλικία.

Εἰσελθωμεν διὰ τοῦ νοδὸς ἐντὸς τῆς οἰκίας, ἐν ᾗ γεννᾶται ἡ χαρὰ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἐν ᾗ τὰ

ὄνειρα λαμβάνουσι τὴν ἀρχὴν αὐτῶν καὶ ἐν ᾗ ἀποθνήσκουσιν.

Ὅταν τὸ παιδίον εὐρίσκεται εἰς ἐκείνην τὴν κατάστασιν καὶ εἶναι ἐκτεθειμένον εἰς τὸ ρεῦμα τῶν χρόνων, οἷτινες παραλαμβάνουσιν αὐτό, καθὼς τὸν ναύτην, ἐκ τοῦ ἡσυχίου αὐτοῦ λιμένος καὶ τὸν ῥίπτουσιν εἰς τὸν ὠκεανὸν τῆς ζωῆς, ἀγνοεῖ εἰσέτι πόσαι ὁδὸναι, πόσα τρυφερά φίλτρα χωρίζονται κατ' ὀλίγον ἐκ τῆς ὑπάρξεώς του, ἵνα ἐνταφιαθῶσιν εἰς τὸ ἀδυσώπητον παρελθόν, ὅπου οὐδεὶς ἄνθρωπος δύναται νὰ εἰσδύσῃ εἰμὴ διὰ τῶν ὄνείρων· δὲν γνωρίζει ὅτι ἐνῶ ἀναπαύεται σήμερον εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς του με τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς αὐτὴν προσηλωμένους, καὶ ζητεῖ παρ' αὐτῆς μίαν ὥραν διασκεδάσεως ἢ διηγεῖται τι τὸ ὅποιον μεγάλως τὸ ἐλύπησε δὲν γνωρίζει, λέγομεν, ὅτι μίαν ἡμέραν δὲν θέλει πλέον εὐρεῖ τοιοῦτον παρήγορον εἰς τὰ δεινὰ του, τοιαύτην συμπάθειαν διὰ τὰς ἐπιθυμίας του.

Δὲν σκέπτεται, ὅτι ἡ μικρὰ του ἀδελφὴ Νέλλη, ἥτις εἰς πᾶσαν στιγμὴν συμμερίζεται τὰς θλίψεις του, θέλει μίαν ἡμέραν, ἔνεκα τῶν περιστάσεων τοῦ βίου, ἀποχωρισθῇ ἀπ' αὐτοῦ. Ἀλλὰ τώρα εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν ἀγαπητὴν στέγην. Τὸ πῦρ τῆς ἐστίας φωτίζει τὴν πατρικὴν οἰκίαν, καθὼς τὸ ἱερὸν φῶς, οὐτινος αἱ ἀκτίνες ἐπίπτουν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν ἱερέων, καθὼς ἡ πυρὰ τῶν ἐβραϊκῶν ὀλοκαυτωμάτων, ἥς ὁ καύσων ἀνέβαινε μέχρι τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ πατὴρ των κάθηται ἐπὶ τοῦ πλατέως ἀνακλιντροῦ πλησίον τῆς ἐστίας, ἔχων τὴν ὑπόλευκον αὐτοῦ κεφαλὴν ἐστηριγμένην ἐπὶ τοῦ ἐρείσματος. Ἡ μικρὰ Νέλλη κάθηται ἐπὶ τῶν γονάτων του, ζητοῦσα διὰ τοῦ βλέμματός της τὴν ἀπάντησιν τῶν ἀθῶων αὐτῆς ἐρωτήσεων. Ἀντικρὺ κάθηται ἡ μήτηρ με ἰσχνὸν πρόσωπον, με χαροποιὰν φυσιογνωμίαν, ἐφ' ἧς εἶναι ἐγκεκαυγμένη ἡ καρτερία· ἡ μητρικὴ αὐτῆς χεὶρ στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ὄμου τοῦ τέκνου τῆς, πρὸς τὸ ὅποιον δίδει μετ' εὐμενείας φρονίμους συμβουλὰς διὰ τὸ μέλλον.

Ἐν τῇ μέσῃ τῆς αἰθούσης ὑπάρχει ἡ μεγάλη τράπεζα, ἐφ' ἧς ὑπάρχουσι βιβλία τινα καὶ διάφορα σχέδια ἰχνογραφίας καὶ χειροτεχνημάτων.

Ἐπὶ τινος ἰδιαίτερας θέσεως ὑπάρχει τὸ ἱερὸν βιβλίον, ἡ ἁγία Γραφή. Πολλὰκις τὰ παιδία εἶχον ἐπιθυμήσει νὰ τὸ ἀνοίξωσι, ἵνα θαυμάσωσι τὰς ἐν αὐτῷ ἀρχαίας εἰκόνας καὶ ἵνα ἰδῶσι τὰ μεταξὺ τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Νέας Διαθήκης φύλλα χαρτίου, ἐφ' ὧν ἦσαν γεγραμμένα τὰ συμβάντα τῆς ἡμέρας.

Ἐπὶ τινος τῶν φύλλων ἐκείνων ἦτο σσημειωμένη ἡ ἐποχὴ τῆς γεννήσεως τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς· ἀλλοῦ οἱ γάμοι, ἀλλοῦ οἱ θάνατοι. Εἰς μόνος θάνατος εἶναι μέχρι τοῦδε σσημειωμένος, ὁ θάνατος τοῦ δυστυχοῦς Καρόλου. — 12 Ἰουλίου 18. . . Κάρολος Ἐρρίκος τετραετής. — Τὰ παιδία γνωρίζουσι καλῶς τὸ φύλλον ἐκεῖνο· πολλάκις τὰ βλέμματα αὐτῶν ἐσταμάτησαν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἴσως διήλθε τὸν νοῦν αὐτῶν ἀμυδρά τις ἰδέα ὅτι καὶ αὐτῶν τὰ ὀνόματα θείλουσι μίαν ἡμέραν καταγραφῇ ἐπὶ τῆς αὐτῆς σελίδος.

Ἡ ἀγαθὴ μήτηρ, μὲν ὅλα ταῦτα, δὲν φοβεῖται τὸ τέλος αὐτοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Εἰς τὸ σκότος τῆς ἐσπέρας, εἰς τὴν σιγὴν τοῦ δωματίου τῆς, πολλάκις κύπτουσα εἰς τὸ οὖς τοῦ φιλιτάτου αὐτῆς υἱοῦ Γεωργίου, εἶπεν αὐτῷ βεβαίως, ὅτι δὲν θά ᾔναι πάντοτε μετ' αὐτοῦ, ὅτι θά ἔλθῃ καιρὸς καθ' ὃν θέλει οὗτος ζήσει ὁδηγούμενος ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ κρίσεως, ὅτι θέλει βαδίσει τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἐστερημένος τῶν συμβουλῶν καὶ τοῦ στηρίγματος ἐκείνων, αἵτινες παρευθίσαν μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν. Εἰς τοὺς λόγους αὐτοὺς ὁ Γεώργιος αἰσθάνεται συνάμα ὑπερφάνειαν καὶ ἀνησυχίαν· τὰ βρεμβὰ αὐτοῦ βλέμματα προσηλθύντο ἐπὶ τῆς φλογὸς τῆς ἐστίας, θωπευτικὴ τις χεὶρ εἰσθύει κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰς τὰ ξανθὰ αὐτοῦ μαλλία.

Τὸ νὰ εἰσέλθῃ τις εἰς τὴν πάλιν τῆς ζωῆς! γενναῖα ἀπόπειρα! ἀλλὰ τὸ νὰ εἰσέλθῃ μόνος! ἰδοὺ τὸ δύσκολον. Τότε ἀρχίζει νὰ φαίνεται κατὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἡ πρώτη τῆς νεότητος ἀνησυχία· εἰς τὸν κυανοῦν τῆς ἀνοιξέως οὐρανόν, τὸ πρῶτον θυελλῶδες τοῦ θέρους νέφος.

Ἀνάπτουσι τὰ φῶτα, αἵτινα διαχέουσι λευκὸν φῶς εἰς ὅλην τὴν αἴθουσαν, ἡ δὲ μικρὰ Μαρία εἰσέρχεται μετὰ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς Ἰωάννας τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Φραγκίσκου καὶ τῆς μητρὸς τῆς· ἡ Ἰωάννα μὲ τὴν εὐχὴν αὐτῆς φωνὴν καὶ τοὺς μεγάλους καὶ μέλανας ὀφθαλμούς τῆς, φαίνεται εἰς τὰ ὄμματα τοῦ Γεωργίου ὡς μεγάλη κυρία· ἀλλὰ τὴν Μαρίαν, τὴν χαρίεσσαν Μαρίαν, θεωρεῖ αὐτὸς ὡς ἀδελφὴν, καὶ πρᾶγμα παράδοξον! τὸ βλέμμα του ἔχει ἐστραμμένον πλείοτερον χρόνον πρὸς τὸ μέρος αὐτῆς ἢ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Νέλλης.

Ὁ Φραγκίσκος προτείνει εἰς τὸν φίλον αὐτοῦ νὰ παίξωσι τὴν δ' α' μ. ν. Δὲν παρατηρεῖ, ὅτι ὁ Γεώργιος ἐρυθρὰ ὡσάκις συναντήσῃ τὸ βλέμμα τῆς νέας κόρης, εἶτα ὅτι προσηλθύντο ἐπὶ τοῦ παιγνιδίου, ὥσει ἄλλο τι δὲν τὸν ἀπασχόλει κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν. Ὁ Γεώργιος δὲν ἐννοεῖ, ὅτι ἐνίοτε κάμνει ἀνεπαίσθητως ἀκκίσματα τινα, ὅτι ἐνίοτε στρέφει τὰ νῶτα πρὸς τὴν ὥραιαν αὐτοῦ παρακαθημένην καὶ λέγει πρὸς τὸν Φραγκίσκον μὲ τρόπον κομψόν. «Ἰδὲ πόσον ὁ γάτος εἶναι ἥσυχος», εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Φραγκίσκος ἀποκρίνεται, ὅτι νομίζει, ὅτι ὅλοι οἱ γάτοι εἰσὶν ἥσυχοι ὅταν κοιμῶνται.

Ἡ παρουσία τῆς Μαρίας κάμνει τὸν Γεώργιον νὰ λησμονήσῃ τὴν γλυκειὰν αὐτοῦ ἀδελφὴν Νέλλην· ἀγνοεῖ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν, ὅποιαν ἀγαθότητα καρδίας, ὅποιαν φίλτρα παραμελεῖ. Βραδυτέρον θέλει ἐννοήσῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλος ἔρως, δυνάμενος ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν ἔρωτα τῆς ἀδελφῆς.

Ἐνῷ παίζει ἀκούει ἐνίοτε ὁ Γεώργιος σύνητους τὴν συνομιλίαν τῆς μητρὸς του μετὰ τῆς μητρὸς τῆς Μαρίας. Ὁ τόνος τῆς συνομιλίας ταύτης ἀντηχεῖ ἀδιακόπως εἰς τὸ οὖς αὐτοῦ ὡς οἰκογενειακὴ τις συμφωνία, ὡς μουσικὴ τῆς ὁποίας ἡ μελωδία θέλει ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἀντηχήσῃ εἰς τὴν καρδίαν του, καὶ τὴν ὁποίαν

κατὰ τὰς μεγάλας φροντίδας τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας, δὲν θέλει ἀναπολήσῃ ἐν τῷ νῷ αὐτοῦ ἄνευ θλίψεων καὶ στεναγμῶν.

Ἐν τούτοις τὸ παιγνίδιον εἶχε τελειώσει· ἤρχισαν ἄλλα παιγνίδια εἰς ἃ ἔλαβον μέρος ἡ Νέλλη καὶ ἡ Μαρία.

Ἡ ἐσπέρα διήλθεν οὕτω. Τὸ φῶς τῶν λυχνιῶν ὠχρῶν· οἱ ἀγαπήτοί ἐπισκεπτόμενοι ἀναχωροῦσιν, ἐπευχόμενοι ἀλλήλοις τὴν καλήν νύκτα.

Ὁ Γεώργιος ἀποδίδει τὸν συνῆθη αὐτῷ χαίρετισμόν εἰς τὴν Μαρίαν μετὰ φαινομένης ἀδιαφορίας, ἵνα κρύψῃ τὸν τρόμον του. Δὲν ὑπάρχει θλίψις εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην συγκίνησιν τῆς ἡμέρας ὑπὸ τὴν πατρικὴν στέγην.

Καὶ τώρα, τέκνον μου, ἄσπασον τὴν μητέρα σου, ἄσπασον αὐτὴν καὶ δευτέρον, καὶ τὴν ἀδελφὴν σου Νέλλην, καὶ τὸν πατέρα σου. Ἀγάπα αὐτοὺς ἀπὸ καρδίας, βράδυνον τοὺς ἀποχαιρετισμούς σου τῆς ἐσπέρας. Ἀγάπα μετ' ὅλης τῆς δυνάμεως τῆς ψυχῆς σου τὸν πατέρα σου, τὴν μητέρα σου, τὴν ἀδελφὴν σου. Μίαν ἡμέραν θέλεις ἀναγκασθῇ νὰ δώσῃς τοῖς ἐν τῇ ζωῇ τοῦ κόσμου τούτου τὸν τελευταῖον ἀποχαιρετισμόν. (ἀκολουθεῖ). Ν. Π. Θ.

Αἱ Πονηρίαι τῆς Ἀλώπεκος

Πολλὰ περίεργα ἀνέκδοτα ἀναφέρονται περὶ τῆς πονηρίας τῆς ἀλώπεκος, τινὰ τῶν ὁποίων, εἰσὶν ἀναμφιδόλως ἐφευρημένα, ἀλλ' ἄλλα εἰσὶν ἀληθῆ. Οἱ φυσιολόγοι βεβαιοῦσιν ὅτι πολλάκις ἐπιστοποιήθη, ὅτι ἡ ἀλώπηξ προσεποιήθη τὴν νεκράν, ὥπως διαφύγῃ τὴν ἄλωσιν. Αυτόπτης μάρτυς εἰς ἐπικύρωσιν τούτου διηγήθη τὸ ἑξῆς.

Ἀλιεῖς τινες ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς Ἰρλανδίας ἐσυνειθίζον νὰ μεταβαίνωσιν εἰς νησιδίον τι ὀλίγας ἑκατοντάδας ὀργυῶν ἀπέχον τῆς νήσου εἰς ζήτησιν δόλου. Ἡ νῆσος κατωκεῖτο ὑπὸ πολλῶν κοινικῶν καὶ ἡδυνάτο τις νὰ μεταβῇ εἰς αὐτὴν ἄνευ λέμβου διὰ τῶν ριχῶν ὑδάτων ὡσάκις τὰ ὕδατα ἀπεσύροντο. Πρῶτον τινὰ ὑπῆγον διὰ τῆς λέμβου των λίαν πρῶτ, ἐνῷ τὰ ὕδατα δὲν εἶχον ἀποσυρθῇ, καὶ ἀποβιβασθέντες εἶδον νεκράν ἀλώπεκα κειμένην ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ. Τὸ δέρμα τοῦ ζώου ἦτο ὅλον βεβεγγμένον καὶ ἐφαίνετο ὡσανεὶ ἡ ἀλώπηξ εἶχε πνιγῇ. Εἰς τῶν ἀνθρώπων παρατηρήσας ὅτι τὸ δέρμα τῆς ἡξίζε τὸν κόπον, τὴν ἔλαβε καὶ τὴν ἔρριπεν ἐντὸς τῆς λέμβου.

Λαβόντες τὸν δόλον ἐπανῆλθον εἰς τὴν ξηράν, τότε δὲ ὁ ἄνθρωπος, ὅστις εἶχε λάβει μετ' αὐτοῦ τὴν ἀλώπεκα, τὴν ἐπίασεν ἐκ τῆς οὐρᾶς καὶ τὴν ἐτίναξεν ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ. Ἀμα ὡς τὸ ζῶον ἐπεσεν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἀνηγέρθη μετὰ μεγάλης δεξιότητος, καὶ ἔγεινεν ἄφαντον ἐν μέσῳ τῶν βράχων, ἐνῷ οἱ ἄνθρωποι ἴσταντο ἐκπληκτοὶ θεώμενοι ἀλλήλους. Οἱ ἄνθρωποι ἐσυμπέρανον, ὅτι ἡ ἀλώπηξ εἶχε περάσει εἰς τὸ